

DOSAR NR.8385/2/2012 ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.1938
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 11.06.2013
CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE CANACHEU CLAUDIA
GREFIER RADU MARIANA

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul POPA TUDOR.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică de la 04.06.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța pentru a da posibilitate pârâtului să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 11.06.2013.

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 12.11.2012, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pârâtul POPA TUDOR solicitând instanței să aprecieze asupra calității pârâtului de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii a arătat că pârâtul este membru al Consiliului Local al com. Brabova, jud. Dolj. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care au candidat, ocupă sau dețin demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h)¹.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1739/17.07.2012, pârâtul, tehnician veterinar, a fost recrutat de către organele de Securitate ale Direcției Regionale Craiova, în calitate de gazdă a casei de întâlniri pentru punerea la dispoziția acestora a camerei în care locuia în cadrul dispensarului veterinar din com. Brabova, jud. Gorj. Recrutarea este confirmată, în afara consemnărilor făcute de ofițerii de Securitate, și de existența angajamentului olograf al pârâtului.

Din disp. art. 2 lit. b din OUG 24/2008 reiese în mod vădit faptul că legiuitorul a tratat două situații diferite, cu referire la două categorii distincte de colaboratori ai Securității - colaboratorul care oferea informații, pe de o parte, respectiv colaboratorul care pune la dispoziția Securității un imobil sau o încăpere la dispoziția Securității, pe de altă parte. Astfel,

colaborator al Securității este „persoana care (urmează definiția primei categorii), dar, în egală măsură și în mod distinct, „colaborator al Securității este și persoana care” (urmează definiția categoriei din care face parte pârâtul). O interpretare contrară, anume că ar fi necesar ca acea persoană să-și ofere respectiva încăpere exclusiv în scopul străngerii tipului de informații la care face referire prima teză a art. 2 lit. b) nu poate fi primită pentru următoarele motive:

În primul rând, niciuna dintre cele două părți - nici ofițerul de Securitate, nici gazda casei de întâlniri - nu aveau cum să prevadă, la momentul punerii la dispoziție a spațiului, ce fel de informații vor putea oferi colaboratorii Securității care vor intra în respectivul imobil. Mai mult, gazda unei case de întâlniri nici nu știa cine vor fi aceste persoane (nici nu avea voie să știe). În al doilea rând, ar însemna ca informațiile oferite Securității de către persoane cu totul necunoscute de către cel verificat de C.N.S.A.S., să cântărească în reținerea sau nu a calității de colaborator a acestuia din urmă.

Pentru argumentele invocate mai sus, consideră că, pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

Înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu” deținut.

Această condiție este realizată deoarece, potrivit documentelor întocmite de ofițerii de Securitate, aceștia l-au contactat pe pârât și după toate discuțiile, acesta „s-a oferit și a afirmat că este de acord să-mi pună la dispoziție chiar camera unde el locuiește, deoarece este prevăzută cu mobilier necesar”.

În documentul intitulat Caracterizare, datat 30.01.1956, se evaluează perioada în care pârâtul și-a pus la dispoziția Securității imobilul în care locuia: „Casa de întâlniri a fost folosită de către organele noastre cu agentură de la data recrutării și până în luna octombrie 1955, dată de la care nu a mai fost folosită deoarece numitul POPA Tudor, care este gazda casei de întâlnire, în prezent se află militar, iar clădirea a fost ocupată de către 2 familii /.../ În această perioadă casa a fost frecventată și introduși un număr de 4 informatori, în care perioadă nu am avut nici un fel de informator deconspirat, sau să fi existat bănuieli de conspirarea acestei case din partea informatorilor, cât și din partea gazdei de casă. Tot în această perioadă gazda acestei case a avut o comportare frumoasă, nu a avut nici un fel de abateri sau vicii, deoarece gazda acestei case a fost încorporat, iar clădirea a fost ocupată de alte persoane, nu s-a mai putut folosi și s-a trecut la abandonarea acestei case.” (fila 7 din dosar nr. R 223817).

De asemenea, se probează faptul că imobilul respectiv a fost folosit efectiv de către organele de Securitate prin introducerea celor „4 informatori”: acest aspect fiind confirmat și de Referatul din data de 26.06.1956, identificat în dosarul pârâtului la fila 8.

Pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele introduse în acea locație să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului. Mai mult, potrivit aceluiași text de lege, este irelevant dacă organele de securitate au introdus sau nu informatori în acea locație. O interpretare contrară ar conduce la concluzia aberantă, potrivit căreia candidatul la

recrutare s-ar obliga pentru fapta altuia. Or, norma în discuție consideră că este suficient să faciliteze activitatea organelor de Securitate prin simpla punere la dispoziție a spațiului conspirativ. Totodată, semnaleză reclamantul că este irelevant pentru reținerea calității, forma juridică în temeiul căreia potențialul colaborator posedă spațiul respectiv, legiuitorul considerând că este suficientă simpla deținere a acestuia; cum la fel este irelevant pentru legiuitor dacă spațiul respectiv are destinația de locuință sau de loc de muncă.

Reclamantul a apreciat că este îndeplinită în cauză și cea de-a doua condiție, aceea ca punerea la dispoziția Securității a spațiului să se facă în mod voluntar, fapt dovedit atât prin semnarea angajamentului la data de 14.03.1955, în care acesta a consemnat că „îmi iau angajamentul de a pune la dispoziția organelor securității statului camera ce ne aparține din imobilul dispensarului”, cât și prin consemnările ofițerilor, regăsite în toate documentele depuse în probațiunea cazului de față.

Pârâtul a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii arătând că angajamentul datat 14.03.1955 nu corespunde probelor sale de scris, motiv pentru care îl contestă.

De asemenea, înscrisul denumit Autobiografie este presupus a fi întocmit de pârât la 10.12.1954, cu mult înainte ca ofițerul de securitate să-l fi recrutat.

S-a mai arătat că a deținut o încăpere pentru magazie împreună cu alți doi tehnicieni, care aveau și ei cheie pentru încăperi.

Doctorul veterinar era singurul care locuia în imobil. Prin natura serviciului, ce presupune deplasări pe teren, la care se adaugă și faptul că acesta avea bunicii care locuiau la 2 km de dispensar, acestuia nu i-a fost repartizat spațiu de locuit.

Au fost depuse la dosar copii ale următoarelor înscrisuri : Nota de Constatare nr. DI/I/1739/17.07.2012, înscrisuri din dosarul având cota CNSAS R 223817.

La termenul de judecată din 21.05.2013, instanța a procedat la efectuarea verificării de scripte cu privire la angajamentul din 14.03.1955 și a respins proba cu expertiză grafoscopică solicitată de pârât.

Analizând probele administrate în cauză, Curtea reține că dosarul având cota CNSAS R 223817 îl are ca titular pe pârât, tehnician veterinar, care a fost recrutat în calitate de gazdă casă de întâlniri prin punerea la dispoziția organelor de Securitate a camerei în care locuia în cadrul dispensarului veterinar din comuna Brabova, jud. Gorj(perioada martie – decembrie 1955).

În dosar se află un angajament olograf, din 14.03.1955 semnat cu numele real, prin care pârâtul își lua angajamentul să pună la dispoziția organelor securității statului camera din imobilul dispensarului, pentru divulgarea acestui secret menționând că poartă răspunderea penală conform legilor R.P.R.

Dosarul conține și un raport din 16.03.1955, întocmit de lt. M.M. de la D.R. Craiova în care se consemnează că în ziua de 14.03.1955, deplasându-se în comuna Brabova, la dispensarul veterinar unde pârâtul se afla cu mai mulți cetățeni(...) pârâtul, după toate discuțiile, s-a oferit și a afirmat că este de acord să-i pună la dispoziție chiar camera unde el locuiește, deoarece este prevăzută cu mobilier necesar.

Potrivit caracterizării întocmite la 30.01.1956 de lt. M.M. de la D.R. Craiova, „Casa de întâlniri a fost folosită de către organele noastre cu agentură de la data recrutării și până în luna octombrie 1955, dată de la care nu a mai fost folosită deoarece numitul POPA TUDOR, care este gazda casei de întâlnire, în prezent se află militar, iar clădirea a fost ocupată de către 2 familii /.../ În această perioadă casa a fost frecventată și introduși un număr de 4 informatori, în care perioadă nu am avut nici un fel de informator deconspirat, sau să fi existat bănuiele de conspirarea acestei case din partea informatorilor, cât și din partea gazdei de casă.

Tot în această perioadă gazda acestei case a avut o comportare frumoasă, nu a avut nici un fel de abateri sau vicii, deoarece gazda acestei casei a fost încorporat, iar clădirea a fost ocupată de alte persoane, nu s-a mai putut folosi și s-a trecut la abandonarea acestei case."

Pârâtul a susținut că nu a scris și nu a semnat angajamentul din 14.03.1955, motiv pentru care instanța a procedat la efectuarea verificării de scripte cu privire la acest înscris, iar în urma efectuării acestei verificări s-a considerat lămurită, astfel că a apreciat că proba cu expertiză grafoscopică nu este utilă, concludentă și pertinentă în soluționarea cauzei.

Curtea apreciază că, din compararea înscrisului denumit angajament(fila 17 dosar) cu înscrisul rezultat în urma verificării de scripte (fila 80 dosar), rezultă că scrisul din angajamentul contestat îi aparține pârâtului.

Cu privire la semnătura existentă pe acest angajament se reține că, deși aceasta nu este identică cu semnătura executată în fața instanței, îi aparține pârâtului din moment ce modul de executare a literelor ce alcătuiesc cele două semnături este același.

Curtea apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile reglementate de art. 2 lit.b teza IV din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Potrivit acestor dispoziții, colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea.

Rezultă că pentru a se reține calitatea unei persoane de colaborator al Securității în această formă, este necesară îndeplinirea cumulativă a două condiții: înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate a locuinței sau a unui alt spațiu pe care îl deținea și punerea la dispoziție a spațiului să se facă în mod voluntar.

Cu privire la prima condiție, se constată că aceasta este îndeplinită chiar dacă spațiul pus de pârât la dispoziția securității nu era proprietatea sa, întrucât prevederile legale ce definesc noțiunea de colaborator al Securității, în această formă, nu fac nici o referire la modalitatea juridică în care persoana deținea spațiul respectiv, nereglementând condiția ca spațiul să fie proprietatea persoanei care îl pune la dispoziția securității.

Împrejurarea invocată în întâmpinare, aceea că pârâtul a deținut în imobil o încăpere împreună cu alți doi tehnicieni care aveau și ei cheia încăperii este irelevantă

în soluționarea cauzei, având în vedere că pârâtul este cel care s-a angajat să pună la dispoziția organelor de Securitate respectiva încăpere.

Disp. art. 2 lit. b teza IV din OUG 24/2008 reglementează ipoteza punerii la dispoziția Securității a unui spațiu, fără a prevede alte condiții, astfel încât calitatea de colaborator al Securității va fi reținută indiferent de modalitatea juridică în care era deținut spațiul de persoana respectivă.

Este îndeplinită în cauză și condiția privind caracterul voluntar al punerii spațiului la dispoziția Securității, în angajamentul pe care și l-a asumat precizând că își ia angajamentul de a pune la dispoziția organelor de securitate o cameră din imobilul dispensarului din comuna Brabova.

Față de aceste considerente, în temeiul disp. art.11 din OUG 24/2008, Curtea va admite acțiunea și va constata existența calității pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul POPA TUDOR cu domiciliul ales la _____, din București, _____ sector 1.

Constată existența calității pârâtului de colaborator al Securității.

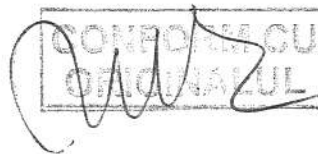
Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 11.06.2013.

PREȘEDINTE
Canacheu-Claudia

GREFIER
Radu Mariana

Red. C.C./Tehnored.R.M./4 ex./28.06.2013